OSS i mellom

KLUBBAVIS FOR OSLO SCHAKSELSKAP

Nr. 4/1988

Innhold:

LEDER: Klubb og individ	1
Ulrichsen klubbmester	2
Fra kremtoppen!	5
NM for ungdom 1988	6
NM for juniorlag 1988	7
Hans Christian Siebke †	8
OL-Cup 1988	11
Capablanca 100 år	12
Bukne om FIDEs problemkongress	16
Hilsen fra inspektøren	19
Labert i Olympiaden	20
OM for lag en triumf	21
Kryssord	3. omslagsside

Einar Gausel ble under FIDE-kongressen i Hellas utnevnt til Internasjonal Mester, Norges tolvte.

Jarl H. Ulrichsen (bildet under) ble Oslo Schakselskaps klubbmester, som vinner av Høstturneringen. Han gjentok dermed bedriften fra 1986.

NYTT om NAVN

● SIMEN AGDESTEIN, vår eminente stormester, har mottatt tilbud om overgang fra Lyn til Rosenborg, og nå snakker vi om fotball. Simen har lyst, hevdes det, og avgjørelsen foreligger kanskje når dette leses.

● ERLING KRISTIANSEN har i høst påny vunnet Sjusjøen-turneringen ved Lillehammer, og han erobret dermed Kaare Olsens Minnepremie til odel og eie.

● STEINAR SØRLIE (13 år) er av NSFU nominert i den seksmanns-gruppen av unge talenter som det spesielt skal satses på i tiden fremover (satsningsgruppen). På anmodning fra OSS er Steinar blitt sponset av Aftenposten, som vil følge hans utvikling. Også vårt bimedlem Asgeir Johannessen ("1911") er med i satsningsgruppen.

● EINAR VALLESTAD, som har vært OSS-medlem siden 1950-årene, er flyttet tilbake til sin fødeby Bergen og har takket for seg i OSS. Vallestad var bl.a. en pålitelig lagspiller for vår klubb gjennom mange år.

● PER OFSTAD, som forøvrig også er bergenser, bor stadig i Halden, men har nå for sikkerhets skyld også fått seg en leilighet i klubbens nærmeste naboskap, nybygget Bogstadvn. 28. Ofstad ble i sommer utnevnt til professor i informatikk på Ås.

● HENNING ROSCHBERG deltok i høst i VM i Monopol i London, men ble utslått efter å ha tapt for to av de fremste favorittene (sølv- og bronsevinnerne i fjorårets VM). Mesterskapet ble forøvrig spilt på Park Lane Hotel, kjent som åsted for VM-matchen Kasparov–Karpov.

● ROLF BAASTAD, assistert av Ila-bandens flertall (Sande, Østerberg og to Wrangler), tapte med sifrene 2–3 for Kristiansand i Østlandsseriens 2. divisjon, der OSS III er plassert. Baastad var selv noe indisponert efter å ha fraktet laget til Kristiansand i vårt medlem Gunnar Larsens bil. Det er ventet at bilen nå vil bli solgt.

● REIDAR AGDESTEIN og president Tom J. Johanssen dro til Hellas under innspurten av olympiaden, uten at det hjalp stort. Vårt bimedlem Arnold J. Eikrem var der under hele turneringen og sendte daglige rapporter til Adresseavisen i Trondheim.

● ØYSTEIN DANNEVIG har nå en meget klar ledelse i klasse I av Norges Grand Prix. Einar Gausel har under sitt Hellas-opphold mistet ledelsen i Mesterklassen til Petter Fossan, Bergen, men ventes å gjenerobre den.

● TORMOD FYRI har for første gang i sin karriere tapt kampen om et tillitsverv, idet han på sin arbeidsplass Oslo Skifterett er blitt detronisert som faglig tillitsmann. Fyri kommer ikke til å forfølge saken (skifte)rettslig.

Løsning fra siste nummer.

Nr. 4/1988

Redaksjon:
Knut Bøckman (ansv.), Tormod Fyri, Erling Wrangell (tegninger), Henrik Wrangell.
Teknisk bistand: Per Tore Aanonsen

Innholdet i bladet står for redaksjonens regning, med mindre noe annet spesielt er anført.

LEDER:

Klubb og individ

Sjakk er et individuelt spill, som kjent. Det vil si at det er et spill der bare én person fatter avgjørelsene for hvit eller sort, iallfall i prinsippet. Her fungerer ordet "individuelt" bare som en nøytral beskrivelse av spillets identitet. Men forsterker vi adjektivet en smule og sier at sjakk er et individualistisk spill, får utsagnet straks en undertone vi ikke uten videre oppfatter som positiv.

Men nå og da kan man nok fristes til å gå enda litt lenger og hevde at sjakk er et spill som ikke bare fremmer individualismen, men også dens negative vrengebilde, egoismen. Og når sant skal sies: Slike hjertesukk vil helst komme fra folk som har gjort, eller gjør, sin verneplikt i sjakkadministrasjonens rekker, de såkalte tillitsvalgte.

Her må det imidlertid gis en viktig konsesjon, like godt først som sist: Ikke uten en smule rett hevdes det av enkelte at en viss porsjon egoisme er en forutsetning for å bli en virkelig god sjakkspiller. Dette må da sees som en direkte konsekvens av sjakkspillets individuelle karakter: Til syvende og sist har man bare seg selv å stole på når situasjonen tilspisses på brettet, og derfor må man stelle pent med seg selv, slik at man er rustet til å møte prøvelsene.

Og ser man seg rundt i sjakkverdenen, og da først og fremst blant de helt store navn, får man unektelig endel holdepunkter for at egosentrisiteten, selvopptattheten og den rene egoisme har gode kår på det internasjonale topp-plan. Ytterst få toppspillere har et avslappet forhold til sin egen person som vår egen Simen Agdestein.

Hvordan er det så i andedammen, tro?

For en klubb som Oslo Schakselskap, som både er et fellesskap av presumptivt gode venner som gjerne vil hverandres beste, og samtidig en utklekningsanstalt og et drivhus for tildels fremragende sjakkspillere, kan en konflikt lett oppstå. I prinsippet må vi forutsette at alle gjerne vil være gode klubbpatrioter – på den annen side kan sjakkens individualistiske særpreg føre til at egeninteressen blir viktigst. Iallfall i enkelte situasjoner.

Grovt skissert kan man si at det er to måter å forholde seg til OSS på, for hvert enkelt medlem: Man kan sette klubbens interesser og prestisje i høysetet og gjøre seg selv til en tjener for fellesskapet. Eller man kan systematisk **bruke** klubben til fremme av egen sjakklig utfoldelse og høyning av egen spillestyrke, uten noen spesiell hengivenhet eller lojalitet overfor OSS som klubb.

Dette er ytterpunktene – de fleste havner vel i en mellomstilling.

Blant våre bedre spillere kan vel konflikten inntreffe i forbindelse med lag-representasjon. Men la meg nevne et par eksempler på det motsatte.

For noen år siden skjedde det at en av de unge spillere som hadde vært med på – og effektivt bidratt til – å vinne Østlandsserien for vårt førstelag (OSS I), ikke fikk bli med på laget da NM-finalen skulle spilles. Jeg syntes det var litt kjedelig, og beklaget det overfor spilleren.

– Nei, bevares, svarte unggutten, i finalen må vi jo stille vårt aller sterkeste lag, og når vi da får med toppene våre, er det helt OK at jeg blir satt ut. Vi må først og fremst tenke på klubben!

Et annet eksempel: En av våre beste representasjonsspillere gjennom mange år har vært plassert noe varierende på våre lag fra år til år. En gang syntes jeg (som lagleder) at jeg hadde satt ham lovlig lavt, og nevnte det for ham. Han bare viftet meg av:

– Jeg spiller der jeg blir satt! Det vet du!

Og det visste jeg. For det samme hadde han sagt flere ganger: "Jeg spiller der jeg blir satt!" Uten opphevelser.

Selvutslettende, vil noen mene.

Klubblojalt, vil jeg si.

K. B.

Jarl H. Ulrichsen ble klubbmester nok engang

Årets høstturnering, som for Mesterklassens vedkommende også gjelder kåringen av klubbmesteren 1988, fikk bra deltagelse, selv om endel av våre elitespillere var savnet i toppen. Det skyldes bl.a. olympiaden i Hellas. Allikevel ble det en jevn og kvalitetsmessig god kamp om mesterskapet. Jarl H. Ulrichsen la seg tidlig i ledelsen, og selv om heller ikke han spilte noen prikkfri turnering, loste han sluttseieren trygt i havn. Dermed ble han årets klubbmester, og gjentok sin bedrift fra 1986.

I klasse I startet vår nye kasserer, Kjetil Sørlie, med et nederlag, men derefter var han ikke til å stoppe. Den sterke postsjakkspilleren fra tidligere år, her i klubben lenge mest kjent som "faren til Steinar", har nå i høy grad skapt sin egen identitet, også som spiller. Han blir et interessant start i Mesterklassen ved neste korsvei, som kan inntreffe allerede over nyttår.

I klasse II, som spilte sammen med klasse III, gjorde Michael Havrans rutine og soliditet utslaget og førte ham til topps. Trettenåringen Steinar Sørlie, en av NSFU's "påleggskalver" (medlem av satsningsgruppen på seks mann), hevdet seg pent og tok førstepremien i klasse III.

Turneringens thriller

Den store grøsseren i Mesterklassen ble spilt allerede i 3. runde, i møtet mellom to tidligere juniormestere, Einar Hatlebakk (vinner av junior-NM 1960) og Atle Grønn (vinner i 1987). Akkurat her viste det seg at den relativt gamle var eldst. Eks-norgesmester Per Ofstad (som forøvrig også har vært juniormester, til og med to ganger) har vært så vennlig å kommentere dramaet.

Hvit: **Einar Hatlebakk**
Sort: **Atle Grønn**

SICILIANSK

1. e4 c5 2. Sf3 Sc6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 Sf6 5. Sc3 d6 6. Lg5 e6 7. Dd2 a6 8. 0–0–0 h6

Den mindre utfordrende variant 8. – Ld7 er vanligere.

9. Le3

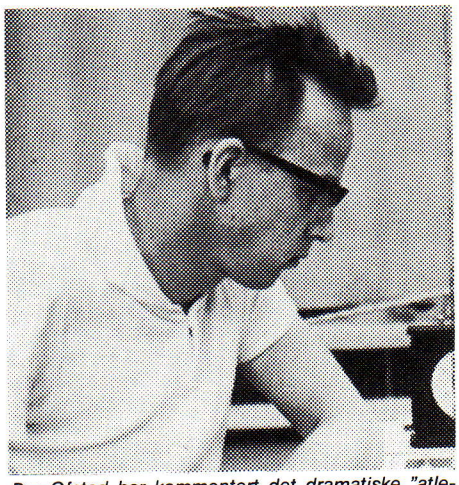

Per Ofstad har kommentert det dramatiske "atlebakk"-partiet. Ofstad spilte selv i mesterklassen og ble bra plassert.

Ofte spilles 9. Lf4. 9. Lh4 gir skarpt spill etter 9. – Sxe4 10. Df4 Sg5 11. Sxc6 bxc6 12. Da4 osv.

9. – Sxd4

Her er nok 9. – Ld7 vanligere og sikrere, men Grønn er ung.

10. Lxd4 b5

Den hvite kongen er jo på dronningfløyen.

11. f3 Da5

Også dette trekk har vært spilt tidligere (Ceskovskij–Halifman i Sverdlovsk 1987). Halifman trakk 12. Kb1, men Hatlebakk spilte mer dristig.

12. De3 b4 13. Lb6 Dg5 14. f4 Dg6

Hvit føler nok at tiden er moden for friskt spill, dessuten henger e4.

15. e5 bxc3 16. Dxc3 –

Har man sagt A, så . . . Avslag på f6 ser jo ikke tillokkende ut.

16. – Sd7 17. Dc6 Tb8 18. Lc7 Lb7 19. Da4 Tc8 20. exd6 –

Hvit har fått tre bønder for offiseren, a6 henger, og den sorte majestet (ikke majestut) er i en utsatt posisjon. Er det nok? Nå må den fremadstormende Grønn forsvare seg.

20. – Df5

En annen forsvarsplan var 20. – De4. Etter 21. Dxe4 Lxe4 22. Lxa6 Ta8 er noe av trykket borte, men sort har fortsatt problemer med sin kongefløy.

21. Ld3 –

Naturligvis ikke 21. Lxa6 pga. Ta8.

21. – Dc5 22. The1 –

Alle hvite offiserer deltar i angrepet. Txe6 er en formidabel trussel, men nå er gode råd dyre.

a) Kan sort spille 22. – Ld5? Det kan skje. 23. Dxa6 Ta8 24. Dxa8† Lxa8 25. Txe7† Kf8 27. Txd7 osv. Etter dronningofferet kom det hvite tårns herjinger!

b) Kan sort spille 22. – Lxd6? Varianten 23. Txe6† fxe6 24. Lg6† Ke7 25. Lxd6 Dxd6 26. Txd6 Kxd6 og denne gang ble det sort som fikk for mye materiell for damen!

Varianten 23. Lxd6 Dxd6 24. Lxa6 Dxa6 25. Dxd7 Kf8 går bra for sort.

Kan hvit etter 22. – Lxd6 i stedet spille 23. Lg6!? med trussel på Ld6? Tvilsomt etter 23. – Ld5.

Sort spilte imidlertid:

22. – Le7 23. Txe6

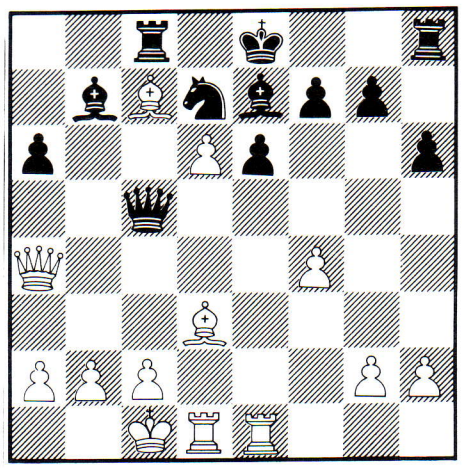

23. – 0–0

Det var verre å slå. Etter 23. – fxe6 24. Lg6† Kf8 25. Dxd7 er det slutt.

24. dxe7

Det enkleste. Etter 24. Txe7 Txc7 vinner hvit også lett. Resten er nå greit:

24. – fxe6 25. exf8† Sxf8 26. Le5 Lxg2 27. Dd4 Dxd4 28. Lxd4 Lb7 29. Tg1 Tc7 30. Le5 Td7 31. b4 Sort ga opp.

Kommentarer ved Per Ofstad

Original slutteffekt

Her følger så et parti til fra Mesterklassen, der to gamle kjenninger fra samme generasjon møtes. Denne gang var det Viggo Guddahl som vant duellen – mot Aleks Semakoff.

Guddahl – Semakoff

1. c4 e6. 2. g3 d5 3. Lg2 Sf6 4. Sf3 Le7 5. 0–0 0–0 6. b3 c5 7. exd5 Sxd5 8. d4 cxd4 9. Lb2 Sc6 10. Sxd4 Ld7 11. e4 Sf6 12. Sc2! Dc7 13. Sc3 Tfd8 14. De2 Tae8 15. Tac1 Da5 16. a3 Se5 17. Se3 Le8 18. b4 Db6 19. Tfd1 Txd1† 20. Txd1 Td8 21. Txd8 Lxd8 22. h3 a6 23. Kh2! Dc7 24. f4 Sc6 25. e5! Sorts noe tilbakeholdende spill har gitt hvit klar terrengovervekt, og det dobbelte tårnavbyttet har ikke redusert den fordelen. Nå omsetter hvit sine aktiva i beleiringen av punktet d6, og det gir ham raskt vinnende spill **25. – Sd7 26. Sc4 Le7 27. Se4! Sf8 28. h4! Sd8 29. Scd6 Lc6 30. Dg4 Lxe4?** Taper øyeblikkelig, men sorts stilling var prekær. Hvit truet umiddelbart 31. Sf6† osv.

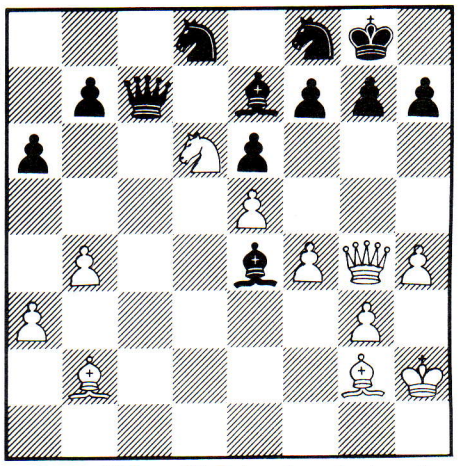

31. Se8!! Oppgitt. Det er dronningtap eller matt for sort, som altså for all del måtte ha holdt punktet e8 gardert. Men det har ikke vært lett å finne noen holdbar fortsettelse for ham. Sluttpoenget er iallfall høyst originalt og en fin slutteffekt, efter et presist gjennomført trykkspill.

Overrumplinger

Og så tre meget severdige og tildels kuriose avslutninger fra klasse I.

Per H. Wibe er for alvor vendt tilbake til

sjakklivet, og han har ved flere anledninger vist at han har et mer enn vanlig godt blikk for elegante kombinasjoner som kan sette en spiss på tilværelsen. Wibe har nok en mer reflektert holdning til sjakkspillet som kulturytring enn de fleste av oss, og det er åpenbart at han søker skjønnhet i spillet. Så også her, hvor Wibe får til et aldeles nydelig slutt-trekk mot Tom Jørgensen.

Avslutningen har tidligere vært gjengitt i Aftenposten, efter at Jørgensen insisterte på at noe så elegant ikke måtte gå verden forbi. Fremdeles finnes det høviske tapere i OSS!

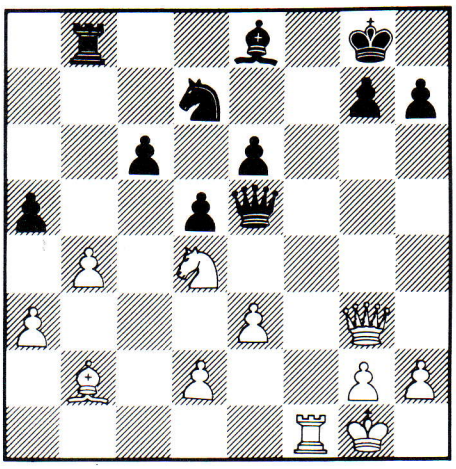

Hvit trakk **1. Tf8†!!**, og sort ga opp. 1. – Sxf8 strander selvsagt på 2. Dxe5, og efter 1. – Kxf8 mister sort dronningen (2. Sxe6† Ke7 3. Lxe5) eller blir matt (2. Sxe6† Dxe6 3. Dxg7† matt!).

Og så klassevinneren, Kjetil Sørlie, i aksjon mot Øystein Dahle, et av våre nyere juniormedlemmer. Partiet, der Sørlie spiller hvit, var forøvrig såvidt avansert også strategisk, at vi gjerne gjengir det i sin helhet. Det bekrefter at klasse I i Oslo Schakselskap, slik vi ofte har hevdet, er minst på høyde med mesterklassen i de aller fleste andre norske klubber.

1. Sf3 Sf6 2. c4 c5 3. g3 Sc6 4. Lg2 g6 5. d3 Lg7 6. Sbd2 0–0 7. 0–0 d5 8. a4 e5 9. cxd4 Sxd5 10. Se4 De7 11. Lg5 f6 12. Ld2 Le6 13. a5 Tac8 14. Da4 Tfd8 15. Tfc1 Sd4 16. Sxd4 cxd4 17. Tab1 a6 18. b4 Ld7 19. Db3 Txc1† 20. Txc1 Lc6 21. Sc5 Kh8 22. Sxa6 Sc3 23. Lxc3 Lxg2 24. Kxg2 cxa6 25. Ld2 e4 26. Tc5 Lf8 27. Td5! De6?, og vi har diagramstillingen.

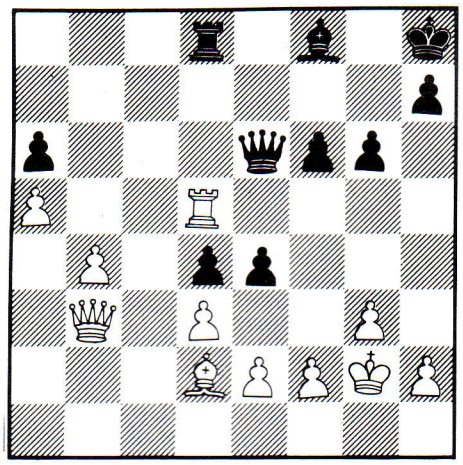

Hvits dronning er jo tilsynelatende bundet, men Sørlie demonstrerte raskt at det virkelig bare er tilsynelatende:

28. Txd8!! Dxb3 29. Lh6! Og så var det bare zusammenzupacken, som det heter på et ikke helt feilfritt høytysk. Hvit truer matt, og efter 29. – Df7 30. Txf8† osv., kommer han offiser over. Sort ga opp.

Vår utmerkede bibliotekar og bl.a. mangeårige viseformann, John Kr. Johnsen, har ikke vist seg fra sin aller beste side i denne høstturneringen. Det må man derimot stort sett si om vårt bimedlem Asgeir Johannessen, 13 år, tilhørende en sterkt sjakkspillende familie med en far og tre sønner som – iallfall numerisk – begynner å gjøre Agdesteindynastiet rangen stridig.

Fra kremtoppen!

God jul allikevel!

Kjære medlem!

En tjener har mange herrer, heter det. Muligens har det sammenheng med at mange har lettere for å stille krav til andre enn til seg selv.

I OSS har vi mange medlemmer og mange mennesketyper. Noen av disse synes å ha den holdningen at inspektørens og styrets oppgave er å være deres tjenere. Andre er sin egen tjener og mener at styrets oppgave er i samarbeide med medlemmene og å arbeide for at miljøet og tilbudene i klubben skal bli stadig bedre.

Som eksempel på sistnevnte type medlemmer vil jeg nevne Per Yngve Ytreberg og Svein Johannessen. De har glede av sjakk om de vinner eller taper, de stiller opp brikkene og har det ryddig rundt seg og de er positive i forhold til det medlemmene har felles – sjakken og OSS.

Andre medlemmer har et mer eller mindre likegyldig forhold til OSS og sine klubbkamerater. Og det er disse medlemmene jeg denne gang henvender meg spesielt til. Jeg vil si hva **jeg** mener du har rett til å kreve av OSS og styret og inspektøren:

Det er ikke styrets og inspektørens oppgave å rydde opp etter deg, men å bidra til at du trives i klubben og at dine positive egenskaper og følelser i forhold til sjakk skal ha mulighet til ytterligere å utvikle seg.

Og dermed ønsker jeg dere alle en

RIKTIG GOD JUL!

Widar Fossum

Asgeir har hevdet seg bra i klasse I denne høsten, og i nærværende parti hadde han presset Johnsen ganske sterkt. Men efter å ha fått spilt Lc3, trodde hvit at det verste var over. Men akkurat da **kom** det verste:

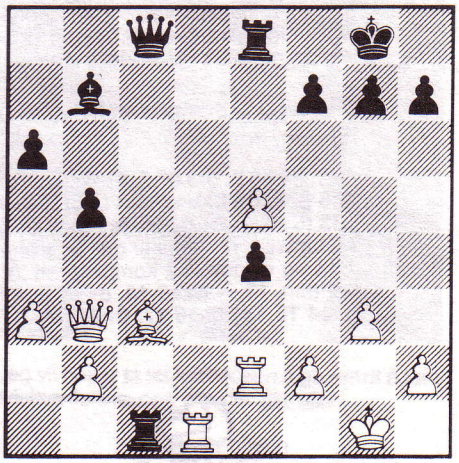

Sort trakk **1. – Dc4!!**, og Johnsen kunne ikke annet enn le. Fordi hvit dronning er udekket, er han nødt til å tape tårn (2. Dxc4 Txd1† fulgt av 3. – bxc4). En høyst selsom sluttefekt, som Asgeir åpenbart hadde sett en god stund i forveien, og hvor tvillingtrekket 1. – De6 forøvrig hadde gjort samme nytten. Hvit ga opp, naturligvis.

Fra barnehaven med skrik og skrål:

NM for ungdom

Det tradisjonelle Norgesmesterskapet for ungdom (skolesjakk) gikk i år av stabelen ved Bredtvedt videregående skole med OSU som arrangør. Truls Andreassen & Co. kunne blant annet skryte av ny deltakerrekord under åpningstalen som høytidelig ble avholdt bare 10 minutter efter planen. For OSSUs del var dette mesterskapet mer interessant enn noen av de tidligere, da vi for en gang skyld var representert i alle klassene. Det lover altså godt for fremtiden og Sverre Johnsens disipler. Bare tre av våre spillere kom blant de ti beste. Atle Grønn ble nr. 2, Øystein Dannevig nr. 5 og Einar Lindboe nr. 9 i sine respektive klasser.

Noen Norgesmester fikk vi altså ikke, men både Øystein Dannevig og Atle Grønn var styggnære. Dessverre bukket de i de avgjørende partiene mot henholdsvis Philmar Middelthon, Bærum og Hans Hvide, Bergen som ble Norgesmestre. Atle holdt riktignok remis, men han hadde dårligere kvalitet. OSSU forsynte seg allikevel grovt av premiebordet, til tross for at Sverre Johnsen satt i skjønnhetspremiekomitéen. Hele 3 av 5 skjønnhetspremier tilfalt våre spillere (Erling Wrangell, Øystein Dannevig og Thomas Schaumaun). Her følger to av de partiene.

I klassen 16–17 år var det Øystein Dannevig som knep skjønnhetsprisen. Den som måtte unngjelde var Håkon Stengrundet fra Trysil. Og i eldste og ærverdigste klasse, over 17 år, var det nærværende redaksjonsmedlem Erling Wrangell som knep prisen. Hans ærede motpart var Anders Øvergård, Løten.

Dannevig – Stengrundet

FRANSK

1. e4 e6 2. Sf3 d5 3. e5 c5 4. b4 cxb4 5. a3 Sc6 6. axb4 Lxb4 7. c3 Lc5(?) 8. d4 Lb6 9. Ld3 f6 10. 0–0 Ld7 11. Te1 fxe5 12. Sxe5 Sf6 13. La3! En slik løper er gull og grønne skoger verd og er nok til å kompensere for gambitbonden. **13. – Sxe5 14. dxe5 Se4 15. Lxe4 dxe4 16. Dh5† g6 17. Dh6 Kf7.**

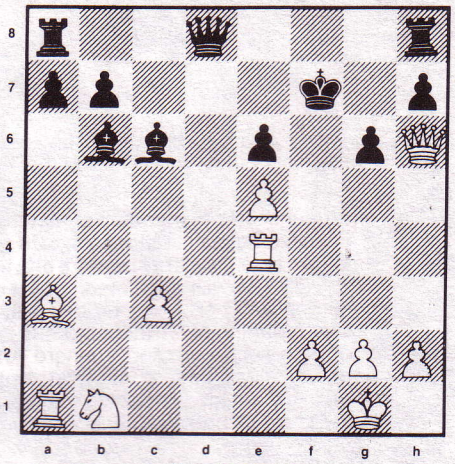

Hvit truet direkte 18. Dg7, som vinner, og sort har store problemer. På 17. – Dc7 for å besvare Dg7 med lang rokade, hadde Dannevig planlagt 18. Ld6 Dc6 (Dc4) 19. Le7! (Dxe7 20. Dg7† osv.). **18. Txe4 Lc6.** Truer Dd1† matt, hvilket umuliggjør varianten 19. Tf4† Ke8 20. Dg7, som ellers hadde vært drepende. Og efter 19. Tf4† Ke8 20. Sd2(?) Dxd2! 21. Tf8† Txf8 22. Dxd2 Txf2 23. Dxf2 (det beste) Lxf2† 24. Kxf2 kommer sort i sluttspill med en merbonde.

19. Sd2! Et velbegrunnet og velberegnet – kvalitetsoffer. **19. – Lxe4 20. Sxe4 Lc7 21. Ld6 Lxd6 22. exd6 Dd7 23. Te1 Db5** (Te8 24. Df4†!) **24. g4!** Hindrer Df5 og Dh5 og skaffer kongen luft. **24. – e5 25. Te3 Ke6.** Kongen legger nå ut på en flukt over alle hauger Hvit truet Sg5† fulgt av Tf3 osv. **26. Dg7 Db6 27. De7† Kd5 28. Sf6† Kc6 29. Dd7† Kc5 30. Txe5† Kc4 31. Da4† Kd3 32. Dd1† Kc4 33. Dd5† Kxc3 34. Se4†.** Gjett om hvit har det gøy her! **34. – Kb2 35. Dd2† Ka3 36. Dc3† Ka4 37. Sc5† Oppgitt.** Sort mister i beste fall dronningen. Sjelden så man en slik konge på utmarsj!

E. Wrangell – Øvergård

1. d4 Sf6 2. g3 d5 3. Lg2 g6 4. Sf3 Lg7 5. 0–0 0–0 6. c3 Sbd7 7. Db3 c6 8. Sbd2 Te8 9. e4! dxe4 10. Sg5 e6 11. Sdxe4 Sxe4 12. Sxe4 Sf6 13. Sc5! Også 13. Lg5 virker fristende, eftersom sort kommer inn i en ubehagelig binding. Han kan ikke svare 13. – h6?, som koster bonden efter 14. Sxf6† Lxf6 15. Lxh6. Det ser imidlertid ut som sort kommer ut av de verste problemene gjennom 13. – e5, eventuelt fulgt av Lf5. Wrangell velger heller springertrekket til c5, med sterkt posisjonelt trykk. **13. – De6 14. Lg5 h6 15. Lxf6 Lxf6** Hvit overlater sort løperparet, men i denne situasjonen er det ingen fordel. Sorts lyse løper står innestengt, og for å få liv i den foretar sort om et par trekk en manøver som viser seg å gi hvit avgjørende fordel. **16. Te1 Dc7 17. Tad1 b6?** Forståelig, men påfører sort en svakhet som hvit utnytter forser t: **18. Se4 Lg7 19. c4!** Med den ytterst ubehagelig trussel 20. c5!, som sort vanskelig kan gjøre noe ved, fordi 19. – c5? jo strander på 20. Sxc5 og Ta8 henger for Lg2. Kanskje burde sort nå tross alt ha forsøkt 19. – f5, selv om det ser skummelt ut. **19. – Lb7 20. c5! b5 21. Sd6! Ted8 22. Df3 Tab8 23. b4** Efter 23. Sxb7 Dxb7 24. Dxc6 Dxc6 25. Lxc6 Lxd4 holder sort seg skadesløs. Dessuten er en slik kjempespringer på sjette rad mye mer verd enn en skarve bonde. **23. – La8** En forsmedelig plassering for en langbent løper. **24. Lh3!** Et betimelig diagonalskifte. **24. – De7 25. De4 Df6 26. Te3! Td7** Det er lett å se at det trekker opp til uvær rundt punktet f7, og sort prøver å demme opp for truslene. **27. Tf3 Dd8** På 27. – Dg5 kan det følge 28. Lxe6! fxe6 29. Dxe6†, og Td7 faller.

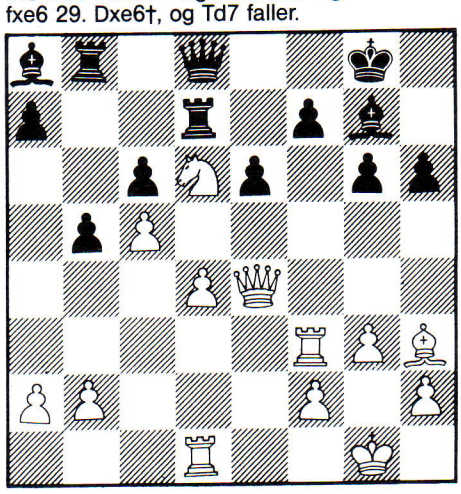

28. Sxf7!! Nå var tiden moden. **28. – Txf7 29. Lxe6 Tb7 30. Dxg6 Df8 31. Te1 Te7 32. Txf7 Oppgitt.** (Txf7 33. Lxf7† Dxf7 34. Te8†! osv.)

Også Atle Grønns gevinst mot førnevnte Wrangell fortjener spalteplass.

Hvit: **Erling Wrangell**
Sort: **Atle Grønn**

1. d4 Sf6 2. Sc3 d5 3. Sf3 Lf5 4. Lg5 e6 5. e3 5. Sh4!? er mer kritisk. **5. – h6 6. Lh4 Le7 7. Ld3 Lxd3 8. Cxd3 0–0 9. 0–0 a6!? 10. Dh3** 10. e4 dxe4 11. dxe4 Sxe4!? **10. – Sc6 11. Tac1 Tb8 12. Sa4 Sd7 13. Lg3?!** 13. Lxe7 med lik stilling. **13. – f5! 14. Sd2 Lg5 15** Idéen er å lokke frem f4, da hvits løper vil bli begravet. **15. f4??** bedre er 15. Sf3. **15. – Lf6 16. Sf3 Kh7 17. Se5 Scxe5 18. dxe5 Le7 19. d4** Eneste trekket pga. trusselen b5 fulgt av c5. **19. – b6!?** 19. – b5 20. Sc5 Sxc5 21. dxc5 c6 med fordel til sort pga. angrepssjanser på kongefløyen. **20. Tc6!**
20. – Sc5 21. cxd5? Nødvendig er 21. Sxc5 bxc5 22. Da4 med uklart spill. **21. – Dd7 22. Txc7 Dxc7 23. cxb6 Dc6 24. Le1 Tfc8 25. Lc3 Db5 26. Td1 Tc4 27. Td4 Ld8 28. Txc4 dxc4 29. Dd1 Lxb6 30. Sxb6 Dxb6 31. Ld4 Dc6 32. Dc2 g5 33. g4** Et siste forsøk på å skape motspill i sterk tidsnød. **33. – gxf4 34. exf4 Tg8 35. h3 Df3 36. Df2 Dxh3 0–1**

NM for juniorlag

Årets Norgesmesterskap ble arrangert på Ski, og det var helt tydelig at vårt førstelag bestående av Atle Grønn, Tommy Sande, Øystein Dannevig og Hugo Østerberg hadde problemer med gliden. Men heldigvis, og til tross for ratingnedgang på alle bordene, stakk de av med alle lagseierne og dermed også mesterskapet.

Vårt andrelag besto av Øystein Dahle, et par anonyme tvillingbrødre og vår kvinnelige OL-farer, også hun svært så anonym. Disse hevdet seg imidlertid ikke.

Det gjorde heller ikke vårt tredjelag hvor de aller yngste utgjorde stammen, allikevel spilte de over all forventning. Førstelaget fikk forøvrig skarp konkurranse fra det velsmurte og alltid tygggegummi-dopede Elverumslaget.

HANS CHRISTIAN SIEBKE

Ofte blir det sagt, når en aldersstegen person legger vandringsstaven ned, at en epoke går i graven med ham. I Hans Chr. Siebkes tilfelle er dét langt mer enn en frase.

Han døde den 3. oktober iår, tre dager efter at han hadde fylt 85 år. Normalt ville den åremålsdagen ha vært en naturlig foranledning til nok engang å vise Siebke hvilken pris vi i Oslo Schakselskap satte på ham. Men helt siden i sommer hadde han merket at det begynte å gå nedover med helbreden, og de siste ukene var tunge og smertefulle.

Ved sin bortgang var Hans Chr. Siebke vårt eldste medlem, både av leveår og av ansiennitet. Han kom med i klubben allerede som 16-17-åring i 1920, og vakte straks oppsikt med sitt åpenbare sjakktalent. Hans store styrke, som han bevarte så å si helt til sin dødsdag, var sansen for det vakre og elegante kombinasjonsspill, for skjønnheten i et korrekt gjennomført angrepsspill. Mange ville vel kalle ham en romantiker på sjakkbrettet, men jeg tror at betegnelsen **estét** passer bedre.

I så henseende korresponderte hans sjakkanskuelse med hans livssyn og hans sans for de skjønne kunster. Siebke var meget musikalsk og spilte selv godt klavér, og han elsket de gamle mestere i musikkens verden. Hans litterære interesser var også store og vidtfavnende, men åpenbart fant han ofte tilbake til klassikerne, selv om han også kunne legge for dagen både sans og forståelse for nyere litteratur og dramatikk.

Slik sett kan man kanskje mene at han i sitt liv og sine interesser gav få og små påminnelser om "den tørre jus", som var hans profesjon. Men vi har mange nok eksempler på at nettopp mennesker med rettsvidenskapelig bakgrunn og praksis, finner både hvile og avkobling i de skjønne kunster, som musikk, litteratur, sjakk.

Siebkes brede interessefelt gjorde ham til det man ofte kaller et **renessansemenneske,** en person som forener i seg en bred orientering og en generell livsappetitt, ikke minst i forhold til kunstneriske og intellektuelle sysler. Han var også sterkt opptatt av de eksistensielle spørsmål, filosofi, religion – og vi hadde ikke så få samtaler gjennom årene om slike temaer.

For en slik mann måtte kravet til **ekthet,** både i natur og livsførsel, bli fremherskende. Slik **var** det også. Siebke hadde liten sans og følelse for det tilgjorte og oppstyltede, og for det sentimentale. Men han forsto å sondre mellom ekte følelsesfylde og sentimentalitet – en distinksjon man idag ofte kan se at unge mennesker ikke så lett griper.

Men hånd i hånd med hans krav om ekthet, gikk også hans kompromissløse krav om kultur og dannelse hos sine medmennesker. Han hadde bare forakt til overs for ukulturen, og mennesker som ikke la for dagen et minstemål av dannelse både i ord og gjerning i vårt eget klubbmiljø, hadde han vanskelig for å godta. Men jeg så også eksempler på at han søkte å komme imøte personer han hadde vært i strid med fordi han mislikte deres ad-

ferd, og jeg tror ofte han vant deres vennskap.

Siebke var politisk konservativ, med en meget sterk tradisjonsfølelse og hengivenhet overfor det nedarvede. Samtidig var han romslig og liberal i sine holdninger, og han respekterte divergerende oppfatninger. Dette var aktiva som ikke minst Oslo Schakselskap fikk dra nytte av.

Han ble formann her i klubben allerede som 29-åring, i 1932. Han kom stundom tilbake til den tiden, og fortalte at det ikke hadde vært noen helt lett oppgave han gikk til. Den nybakte jurist fikk føle at han hadde å gjøre med en ærverdig klubb og en ærverdig medlemsstokk, som ikke alltid var åpen for ungdommens pågangsmot. Men tydeligvis forløp hans formannsperiode allikevel uten de store kontroverser.

Allikevel var det gjennom sin innsats i og for Bankier Johs. G. Heftyes Fond, at Siebke skulle komme til å gjøre sin største og mest minneverdige innsats for Oslo Schakselskap. Hans mange år som primus motor i fondsstyret, la grunnlaget for en uangripelig juridisk basis når det gjelder den økonomiske grunnvoll som Heftyes Fond er for OSS' hele tilværelse. Dette var noe Siebke aldri ble trett av å presisere, og helt til sine siste år passet han omhyggelig på at vi andre ikke slurvet med å gi Heftye hva Heftyes er.

Det var advokat Siebke som i 1950 leverte den juridiske betenkning som ryddet av veien all tvil om at Oslo Schakselskap kunne konvertere fondsmidlene fra statsobligasjoner, som Heftye hadde ønsket at de 50.000 skulle plasseres i da han donerte midlene i 1918, og over til fast eiendom, nemlig vår andel av gårdsselskapet Bogstadveien 30, det som skulle bli Sjakkens Høyborg.

Også som medlem av klubbens råd og av ordenskollegiet gjennom en lang årrekke, gjorde Siebke en stor og betydningsfull innsats. Det var derfor med all grunn at vår klubb i 1975 utnevnte Hans Chr. Siebke til æresmedlem – Oslo Schakselskaps eneste dalevende æresmedlem. Det var en heder han mottok med den personlige beskjedenhet som var like typisk for ham som den selvfølelse han også var i besittelse av – en kombinasjon av egenskaper som ikke er uvanlig, heller ikke i sjakkretser.

De to karakteristika det faller naturlig å nevne i forbindelse med vår avdøde venn, er **humor** og **hjertelag.** De egenskapene inngikk en skjønn forening hos Siebke, og gjorde ham så avholdt. Hans sans for de små sproglige raffinementer var uforlignelig, samtidig som han avskydde den plumpe og vulgære humor og likeledes den stupide taktløshet. Som miljøskaper i våre lokaler burde han være et forbilde for oss alle.

I 1964 kalte Oslo Schakselskap igjen på Hans Chr. Siebkes innsikt og arbeidsinnsats. Vårt medlem Arne S. B. Krogdahl fratrådte som president i Norges Sjakkforbund efter fem strevsomme år, og vår klubb ville gjerne stille en efterfølger. Siebke hadde ikke særlig lyst, han gikk i sitt 61. år og følte vel at han hadde gjort sitt. Men han bøyet seg lojalt for sin klubbs ønske, og gjennomførte sine tre presidentår på en mønsterverdig måte. Han ble senere tildelt NSF's hederstegn i gull – Oslo Schakselskaps orden Sjakk-korset hadde han forlengst mottatt.

Ved vårt hundreårs-jubileum i 1984 var Siebke meget aktiv. – Jeg har sagt at jeg vil leve til jeg får med meg jubileet, sa han flere ganger spøkefullt til meg – men det lå alvor bak spøken: Siebke ble alvorlig angrepet av en farlig sykdom noen år tidligere, men overvant den.

Da jubileet opprant, deltok han med hjerte, sinn og sjel i feiringen. Han var sentral ved vår jubileumsfest på Hotell Skandinavia den 4. februar 1984, og han var blant de ivrigste tilskuere under den celebre stormesterturneringen i påsken, der Karpov vant.

Og hva mere var: I god tid før jubileet tok Siebke personlig initiativet til en innsamling blant klubbens medlemmer, til et reservefond ved jubileumsarrangementene. Ikke minst gjennom hans egen iherdige innsats kunne vi tilslutt notere et beløp på ca. 30.000 kroner, et verdifullt tilskudd til vår jubileumskasse.

Vi vil aldri glemme Hans Christian Siebke, og vi minnes ham i ærbødighet og takknemlighet.

K. B.

"Fenomenet Siebke"

I programheftet for vår store jubileumsturnering i 1984, hadde Petter Stigar et velturnert intervju med vårt æresmedlem. Vi gjengir fra programheftet:

Hans Chr. Siebke så dagens lys i 1903, og meldte seg inn i Christiania Schakselskap allerede i 1920, hvor han snart markerte seg både som spiller og administrator. Særlig som administrator. Han har bekledt verv både i klubb (formann 1932) og forbund (president 1964–67), og var primus motor i styret for Johs. Heftyes fond i mange år. Siebke bygget opp fondet både juridisk og økonomisk, og

man har da også vist sin takknemlighet ved å utnevne ham til æresmedlem.

Siebke er et aktivt æresmedlem. Usedvanlig aktivt. Som sagt er han en fast del av klubbens tirsdagsklientell, og det hender han slenger seg med i en hurtigsjakkturnering. Sjakk og sjakklubben vil han nødig være foruten:

"Jeg liker samhørigheten i klubben. Du kan komme, ta av deg frakken og føle deg som hjemme. Jeg trives i klubbmiljøet – tenke seg til, alt det vrøvl som presenteres. . .! Ikke så meget **på** sjakkbrettene som rundt. . . Men det er morsomt det og. Hvis det har sjarm. . .", presiserer Siebke. Vi tar opp tråden, og blir raskt enige om at det dessverre ikke er alle sjakkspillere som oppfører seg like pent, for å si det slik, og Siebke sier med vekt:

"Man må være en god taper. Og fremfor alt en god **vinner**. Den høflige og elskverdige omgangstone må for all del ikke bli borte."

Verden var annerledes før, og Siebke ryster på hodet over dagens teorihysteri: "Får jeg 20-trekksvarianter i Siciliansk mot meg, gjesper jeg langt. Det kan da ikke være riktig at den som har lest mest skal vinne?! Jeg kaller det degenerert sjakk."

"Men du kan da ikke mene at det skal være galt å lese sjakk. . . ?, spør vi, og skjønner i det samme at vi har trykket på riktig knapp, for intervjuobjektet stråler plutselig som en liten sol og forteller om sin ungdoms, manndoms og alderdoms helter: Morphy, Tarrasch, Nimzovitch, ALJECHIN (med store bokstaver), Fischer og Kasparov.

Vi noterer så blyantspissen knekker, Siebke samler seg til en konklusjon:

"Jeg liker å kombinere. Fikk tidlig sans for angrep og kombinasjoner. Å sitte og file på en stilling; nei, det er ikke noe for meg. Kombinasjonen er sjakkspillets idé, og Aljechin er tidenes største kombinasjonsspiller. Mener nå jeg, da. Tenk bare på det partiet mot Bogoljubow, det hollandske vet du, der hvor denne lille c-bonden går inn og blir dronning. Tenk å **se** noe slikt. . . . !" Siebke tar en pause, og dypt beveget registrerer vi at 80-åringen har beholdt den evnen til å begeistre, som dagens barn stort sett mister i 11-årsalderen. Og det er ikke dårlig!?

Tilslutt litt om æresmedlemmets sjakkaktiviteter. I 1923 vant han klasse 1 i klubben og klasse 2 i landsturneringen. Så begikk han imidlertid to kjente unøyaktigheter, han forlovet seg og tok juridikum. Han dukket ikke opp i landsturneringen igjen før i 1980 (5 poeng i klasse 1), så der kan man se.

Vi avslutter med et parti fra Emanuel Laskers simultanforestilling i Oslo 1927. ("Lasker var ingen stor simultanspiller – slo ham to ganger.")

Hvit: **Emanuel Lasker**
Sort: **Hans Chr. Siebke**

HOLLANDSK

1. d4 f5 2. c4 e6 3. Sc3 Sf6 4. Lg5 Lb4 5. e3 Lxc3† 6. bxc3 b6 7. Le2 Lb7 8. Lf3 Sc6

Begynnelsen på en lang reise.

9. Tb1 0–0 10. Se2 Sa5 11. Lxb7 Sxb7 12. Dd3

Det er ikke lett å forstå hvorfor Lasker ikke benytter sjansen til å kvitte seg med dobbeltbonden med 12. c5

12. – Sd6 13. f3 Sf7 14. Lh4 Sh8! 15. 0–0 Sg6 16. Lf2 De7 17. Tfe1 d6 18. Sc1 Tad8 19. Sb3 Dd7 20. Tb2 e5 21. Sd2 De6 22. Tbb1 e4 23. fxe4 fxe4

Eksverdensmesteren har spilt nokså tafatt, og Siebke har fått bygget opp en pen angrepsstilling. Heretter er det enveiskjøring:

24. De2 Td7 25. Tf1 Tdf7 26. Lg3 h5 27. h3 Se7 29. Kf4 g5 30. Lh2 g4 31. Lf4 Tg7 32. Kh2 Tff7 33. Tg1 h4 34. Tef1

Alt er klart for henrettelsen. Første skudd løsnes av stykkets helt:

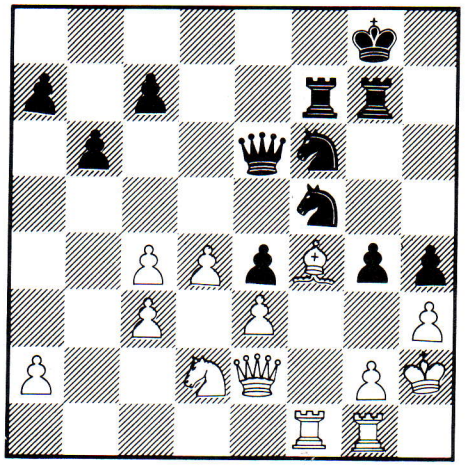

34. – Sg3! 35. Lxg3 hxg3† 36. Kh1

36. Kxg3 gxh3† 37. Kh2 Sg4† 38. Kh1 h2!

36. – gxh3 37. Tf4 Th7 0–1

Tredobbelt OSS-seier i mannsterk OL-Cup

Også foran høstens olympiade ble det arrangert en såkalt OL-Cup til inntekt for Hellasfarernes reisekasse. De uttatte olympiere sluttet mannjevnt opp om turneringen, som ble spilt i Nidar-Bergene-gården. Også ellers var kvaliteten ganske høy. Men bredden, den som skulle skaffe mange penger i kassen, sviktet. Bare vel 50 deltagere er for lite. Muligens var starttidspunktet, tidlig på morgenkvisten, for ubehagelig.

Stormester Simen Agdestein vant så programmessig som overhodet mulig, nemlig med 7 poeng på syv runder. På respektfull avstand, med 5,5 poeng, fulgte Einar Gausel, som bare tapte for Simen. Nr. 3 ble Ole Chr. Moen med 5 poeng, på kvalitet foran Jonathan Tisdall, Brugata. Men så kom ytterligere to OSS'ere, nemlig Ragnar Hoen og Atle Grønn på 4,5 poeng. Samme poengsum oppnådde bergenserne Takle og Moe-Nilsen samt Omtvedt fra Stjernen.

Ole Chr. Moen, vår siste formann, brukte bare halvparten av sin betenkningstid (det var korttid med halvtimes partier) på å beseire IM Tisdall i følgende pene parti:

Moen–Tisdall. Caro-Kann.

1. e4 c6 2. d4 d5 3. Sc3 dxe4 4. Sxe4 Sd7 5. Lc4 Sgf6 6. Sg5 e6 7. Se2 Ld6 Her angir teorien 7. – h6, som jager springeren til f3. Tisdall lar den stå på g5, noe som blir skjebnesvangert. 8. 0–0 Dc7

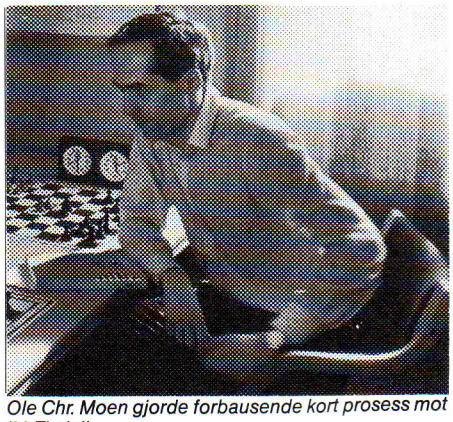

Ole Chr. Moen gjorde forbausende kort prosess mot IM Tisdall.

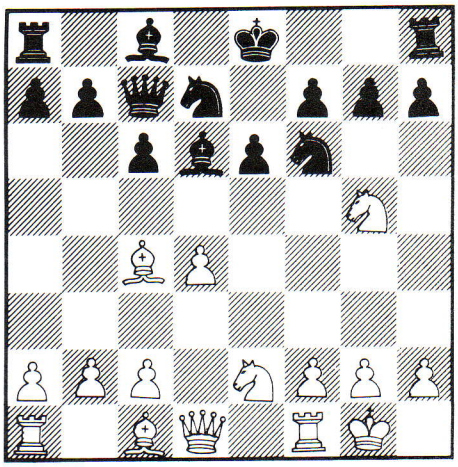

9. Lxe6!! Dette er en stilling for Moen. **9. – fxe6 10. Sxe6 Da5.** Innskuddet 10. – Lxh2? 11. Kh1 fører bare til at hvit efterpå truer med å fange løperen ved g3 osv. **11. Sxg7† Kf7 12. Ld2! Dc7.** Moen mener at Tisdall her burde forsøkt 12. – Dd5, selv om hvit efter f.eks. 13. c4 Dxc4 14. Sf5 osv., får utmerket spill. **13. Sf5 Lxh2† 14. Kh1 Ld6.** Denne bondegevinsten blir kostbar: hvit vinner tempi til gjengjeld. **15. c4! Sf8 16. Sh6† Kg7 17. c5 Le7 18. Lf4 Dd8 19. Sg3 Sg6 20. Lg5 Dd5 21. f4! Tf8 22. f5 Ld7 23. Dd2.** Men 23. fxg6 Dxg5 24. Sgf5† Kxg6 25. Sxe7† Kxh6 har ingen hensikt for hvit, som allerede har gitt en offiser. **23. – Tae8 24. Tae1.** Nå kunne hvit ha spilt 24. fxg6, eftersom Lg5 er dekket av dronningen. Men Moen likte ikke å la sort få åpnet h-linjen mot h1 efter 24. – hxg6. **24. – Sg8 25. Lxe7 S6xe7 26. Te5! Dc4 27. b3 Da6.** Sorts dronning i eksil! **28. Dg5† Kh8 29. f6! Sg6 30. f7!** I slike stillinger er Moen som gullfisken i bollen. **30. – Txe5** Eller 30. – Sxh6 31. Df6† matt. **31. fxg8D† Txg8 32. Df6† Tg7 33. Df8†!!** En stilren avslutning. **Sort ga opp.** Det hadde fulgt 33. – Sxf8 34. Txf8† Tg8 35. Txg8† matt!

CAPABLANCA 100 ÅR

av John Kr. Johnsen.

Det er i disse dager 100 år siden Cubas store sønn, verdensmester José Raúl Capablanca, ble født (19. november 1888).

Allerede som 4-åring lærte Capablanca å spille sjakk, og må regnes som et av sjakkens vidunderbarn, og en av de få som har innfridd i voksen alder.

12 år gammel ble Capablanca nasjonal mester ved å slå Corzo i match, +4=6-2.

Som 16-åring reiste han til New York for å lære engelsk og senere for å studere til kjemiingeniør. Han var i denne periode medlem av "Manhattan Chess Club", og etter 4 år bestemte han seg for å bli profesjonell sjakkspiller.

Sitt internasjonale gjennombrudd fikk Capablanca like etter ved å slå Marshall helt overlegent +8=14-1!

I 1911 satte han så kursen for Europa og turneringen i San Sebastian i Spania. Dette var ment å være en meget sterk turnering, nærmest en superturnering, og derfor falt det mange tungt for brystet at denne ferske cubaneren skulle få delta. En av de mest kritiske var russeren Ossip Bernstein, en etablert mester og 6 år eldre enn vidunderbarnet.

Nå slumpet det seg slik til at disse to skulle møtes i første runde, og dette partiet vil vi unne oss å se, Capablancas første parti på det europeiske kontinent:

SPANSK PARTI

	Capablanca	Bernstein
1.	e2-e4	e7-e5
2.	Sg1-f3	Sb8-c6
3.	Lf1-b5	Sg8-f6

Berlinforsvaret, som spiltes ofte på Morphys og Steinitz' tid.

4.	0-0	Lf8-e7
5.	Sb1-c3	d7-d6
6.	Lb5xc6†	

Vanligere er her 6. d4.

6.	-	b7xc6
7.	d2-d4	e5xd4

For å unngå dobbeltbønder i c-linjen etter 7. -Sd7 8. dxe5 dxe5.

8.	Sf3xd4	Lc8-d7
9.	Lc1-g5	

En annen mulighet var 9. b3 med idéen Lb2 for å trykke på g7.

9.	-	0-0
10.	Tf1-e1	h7-h6
11.	Lg5-h4	Sf6-h7
12.	Lh4xe7	Dd8xe7
13.	Dd1-d3	Ta8-b8
14.	b2-b3	Sh7-g5
15.	Ta1-d1	De7-e5
16.	Dd3-e3	

Her hadde 16. Da6 vært dårlig p.g.a. -Dc5!

16.	-	Sg5-e6
17.	Sc3-e2	De5-a5

Bernstein er ute etter bønder på damefløyen, mens Capablanca forsøker å stille seg opp i fin stil på den andre siden. Begge skulle komme til å lykkes i sitt forehavende.

18.	Sd4-f5!	Se6-c5
19.	Se2-d4	Kg8-h7

Det truet 20. Sxc6 fulgt av Se7†.

20.	g2-g4	Tb8-e8
21.	f2-f3	Sc5-e5
22.	Sd4-e2!	Da5xa2

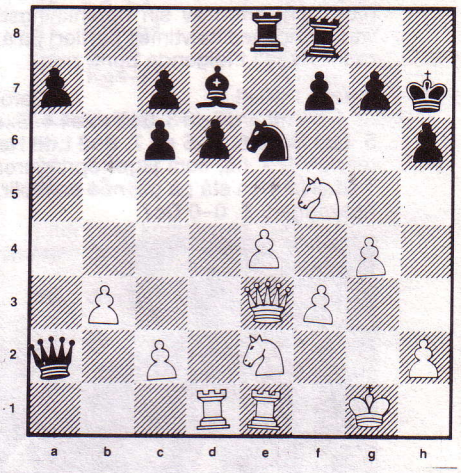

23.	Se2-g3	Da2xc2

Her bemerket Bernstein til sin gode venn Spielmann: "Jeg skal lære denne guttungen at i Europa gir man ikke bort bønder ustraffet!"

24.	Td1-c1!	

De5 må forhindres.

José Raul Capablanca – efter manges mening den største naturbegavelse sjakkverdenen har sett.

24. – **Dc2–b2**
25. Sg3–h5 **Tf8–h8?**

Den avgjørende feil. Med 25. –g5! hadde sort sannsynligvis reddet seg.

26. Te1–e2 **Db2–e5**
27. f3–f4 **De5–b5**
28. Sf5xg7! **Se6–c5**

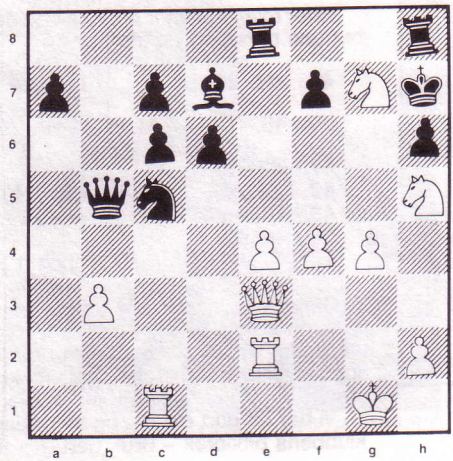

På 28. –Sxg7 kan fortsettelsen bli 29. Sf6 Kg6 30. Sxd7 f6 31. e5! osv.

Nå forserer Capablanca frem vinsten i elegant stil:

29. Sg7xe8 **Ld7xe8**
30. De3–c3 **f7–f6**
31. Sh5xf6† **Kh7–g6**
32. Sf6–h5 **Th8–g8**
33. f4–f5† **Kg6–g5**
34. Dc3–e3† **Kg5–h4**
35. De3–g3† **Kh4–g5**
36. h2–h4 matt.

For dette ikke helt feilfrie parti fikk Capablanca 1. skjønnhetspremie i turneringen som han også vant 0,5 poeng foran Rubinstein og Vidmar, med Bernstein og Spielmann på delt 8.–9. plass.

Capablancas spillestil var logisk og posisjonell, og han var særlig kjent for sine gode sluttspill. Her skal vi se to eksempler på det siste, begge hentet fra turneringen i New York i 1924:

Tartakower

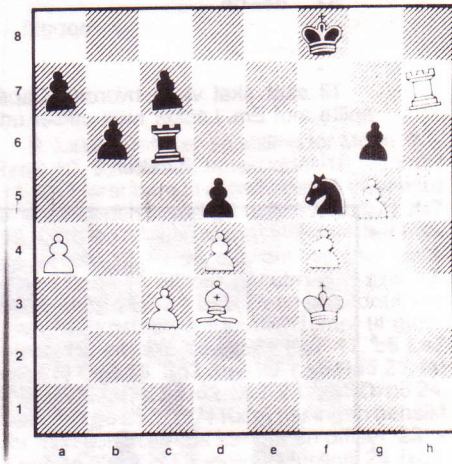

Capablanca

34. Ld3xf5 **g6xf5**
35. Kf3–g3!

Hvit planlegger å sette matt. Kongen ska til f6 og g-bonden til g6. Mot dette er sor ganske hjelpeløs.

35. – **Tc6xc3†**
36. Kg3–h4 **Tc3–f3**

På Tc1 følger 37. Kh5 Kg8 38. Td7 med vinst.

37.	**g5–g6**	**Tf3xf4†**
38.	**Kh4–g5**	**Tf4–e4**
39.	**Kg5–f6**	**Kf8–g8**
40.	**Th7–g7†**	**Kg8–h8**
41.	**Tg7xc7**	**Te4–e8**
42.	**Kf6xf5**	**Te8–e4**

Eller 42. – a6 43. Ta7 b5 44. a5 og hvit vinner lett da a-bonden faller.

43.	**Kf5–f6**	**Te4–f4†**
44.	**Kf6–e5**	**Tf4–g4**
45.	**g6–g7†**	**Kh8–g8**

Sort kunne her like godt gitt opp, for etter 45. – Txg7 46. Txg7 Kxg7 47. Kxd5 er bondesluttspillet tapt.

46.	**Tc7xa7**	**Tg4–g1**
47.	**Ke5xd5**	**Tg1–c1**
48.	**Kd5–d6**	**Tc1–c2**
49.	**d4–d5**	**Tc2–c1**
50.	**Ta7–c7**	**Tc1–a1**
51.	**Kd6–c6**	**Ta1xa4**
52.	**d5–d6**	
		oppgitt.

Til slutt skal vi se hvordan Capablanca spilte mot Em. Lasker med offiser under:

Lasker

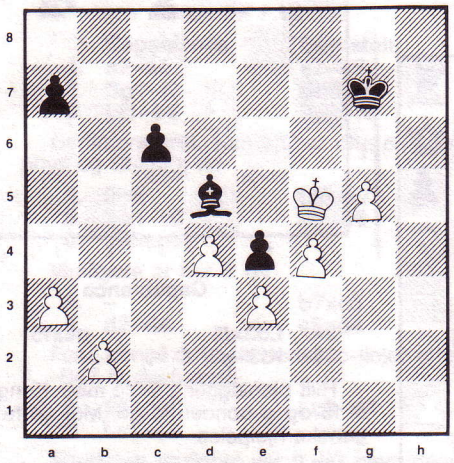

Capablanca

Erling Kristiansen holdt et av sine inspirerte foredrag på vårt medlemsmøte dagen før hundreårsdagen for Capablancas fødsel, og gav et fasetert bilde av verdensmesteren.

Løperen på d5 er vel ikke stort mer verdt enn en sentrumsbonde, men den har ihvertfall en gang vært en offiser.

40.	**b2–b4**	**a7–a6**
41.	**Kf5–g4**	**Ld5–c4**
42.	**f4–f5**	**Lc4–b3**
43.	**Kg4–f4**	**Lb3–c2**

På Ld5 følger 44. Ke5 med a4 og b5.

44.	**Kf4–e5**	**Kg7–f7**
45.	**a3–a4**	**Kf7–g7**

Etter Lxa4 kommer 46. Kxe4 og de tre forbundne bøndene vinner lett.

46.	**d4–d5!**	**Lc2xa4**

Eller 46. – cxd 47. Kxd5 Lxa4 48. Kxe4 osv.

47.	**d5–d6**	**c6–c5**
48.	**b4xc5**	**La4–c6**
49.	**Ke5–e6**	**a6–a5**
50.	**f5–f6†**	
		oppgitt.

Capablancas spill var tidløst. Han fulgte prinsipper som er eviggyldige på sjakkbrettet. Derfor vil alle – ikke minst unge og fremadstrebende spillere – ha også direkte **faglig** utbytte av å gjennomgå hans partier.

Vi har en god del om og av Capablanca i klubbens bibliotek – bruk det!

CLAUS LOWZOW

Vårt gode medlem Claus Lowzow, døde plutselig i oktober, 63 år gammel. Hans rolige og blide gemytt vil vi alle savne ute i "dagligstuen", der han i lange perioder hadde sin faste plass blant de lyn- og kaffespillende seniorer.

Claus Lowzow hadde lang ansiennitet i sjakklivet. Han var aktiv allerede på 1950-tallet, da vi bl.a. møtte ham som deltager i NM-turneringene rundt om i landet – alltid like entusiastisk og med en eller annen stilling han gjerne ville vise oss på lommesjakken og få kommentarer til. I disse årene var han også innom Oslo Schakselskap, men det var Sjakkameratene som gjennom en årrekke var hans hovedklubb og operasjonsbase.

Så gikk det mange år før vi igjen så noe til Lowzow. Da hadde han bl.a. vært flere år i Stockholm, hvor han arbeidet innenfor teaterbransjen. I disse årene var han dessverre også utsatt for en alvorlig bilulykke som i alle år siden førte til at han var plaget av hodesmerter, noe han imidlertid bar med tålmodighet og uten klager. Men turneringsspillet var det slutt på – til gjengjeld søkte han hit til OSS, hvor han gjenoppfrisket gamle vennskap og stiftet nye. Man kan trygt fastslå at han ble en av våre mest populære skikkelser i den daglige virksomhet, alltid rolig og høvisk i sin ferd.

Vi kjente også Claus Lowzow som en meget rettskaffen mann, som reagerte sterkt hvis han oppdaget snusk og fanteri. Han var grunnleggende snill og godhjertet, og det preget ham i all hans ferd.

Det er lett å lyse fred over Claus Lowzows minne.

K. B.

NYE BØKER I BIBLIOTEKET

Vi har nettopp anskaffet følgende bøker:

1)	*Levy/O'Connell:*	How to play the Sicilian defence.
2)	*Adorjan/Horvath:*	Sicilian: Sveshnikov variation.
3)	*Kovacs:*	Sicilian: Poisoned pawn variation.
4)	*Chandler:*	Sicilian 2c3.
5)	*Nunn:*	Beating the Sicilian.
6)	*Watson:*	Symmetrical English 1 . . .c5.
7)	*Neishtadt:*	Play the Catalan. Vol. 1.
8)	*Harding/Barden:*	Openings for the club player.
9)	*Adorjan/Døry:*	Winning with the Grünfeld.
10)	*Ribli/Kallai:*	Winning with the Queen's Indian.
11)	*Schiller:*	Wie spielt man die Reti-Eröffnung?
12)	*Schiller:*	Wie spielt man Damenindisch.
13)	*Mednis:*	From the opening into the endgame.
14)	*Livshits/Speelman:*	Test your endgame ability.
15)	*Bellin/Ponzetto:*	Test your positional play.

Utlånstid for disse bøkene er 14 dager.
Vi minner samtidig om at bøker som nå har vært lenge til utlåns, gjerne kan leveres tilbake.

Bibliotekaren

Problemer i Budapest

Av Roald Bukne

FIDE problemkommisjons årlige møte, Budapest 24.–31. august 1988

Som interessert problemist siden krigens dager, og siden 1971 også som redaktør av Dagbladets "Dagens nøtter" har jeg hvert år siden 1977 (i Wiener Neustadt) deltatt som observatør ved FIDE problemkommisjons møter. For det meste er det problemister fra Europa som møter frem, men også problemister fra f.eks. USA og Brasil. Øst-Europa er godt representert, delegaten fra Sovjet-unionen har oftest til og med hatt med seg egen tolk! Et unntak er Øst-Tyskland som sjelden møter frem, årsaken er ikke helt klar. I år møtte det frem en representant for Mongolia, Solomon Chimedtzeren, en røslig og umåtelig blid mongol fra Ulan Bator, som snakket med alle på flytende russisk! Han ble innvalgt som delegat, og hotel "Stadion" (like ved fotballstadionen Nepstadion) imponerte ved å fremskaffe et mongolsk flagg på kort tid.

Foruten plenumsmøter er det en rekke møter i sub-kommisjoner som behandler forskjellige lovsaker, reglementer, bestemmelser for ulike arrangementer, turneringer osv. Selv om det arbeides flittig på flere hold, blir det heldigvis tid også til sosialt samvær. I år var det avsatt 1½ dag til sightseeing. Den halve dagen gikk med til bussrundtur i selve Budapest, der vi fikk se denne vakre byen fra flere sider. Den hele dagen gikk turen til strøkene nord for Budapest, det såkalte Donaukneet der vi beså de gamle byene Esztergon og Szentendre.

I forbindelse med kommisjonens møte avholdes det vanligvis en rekke konkurranser. Et VM i løsning av oppgaver avholdes, både lag-konkurranser og individuelle konkurranser (WCSC). I år ble lag-VM vunnet av Vest-Tyskland foran Finland og England. Den individuelle konkurransen ble vunnet av Michael Pfannkuche, Vest-Tyskland foran Pauli Perkonoja, Finland og Roland Baier, Sveits. En mindre, uoffisiell åpen løserturnering ble vunnet av Marko Klasinc, Jugoslavia.

Siden det nå engang er oppgavekomponister som møter frem arrangeres det også en del komposisjonsturneringer. Vi skal nevne et par av dem.

1. Phoenix tema-turnering:

Det israelske forsikringsselskapet Phoenix hadde satt opp en stilig pokal til denne turneringen. Temaet var slik: I en to-trekker besvares et antall svarte trekk i diagramstillingen med samme hvite matt-trekk, men etter løsningen blir det ulike hvite matter på de samme trekk av svart. Innlevering etter 3 dager.

Turneringen ble vunnet av denne oppgaven:

Josef Retter, Israel
1. pr. Phoenix TT, 1988

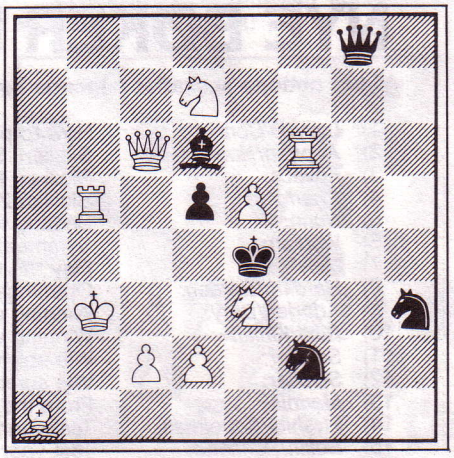

Hvit trekker og setter matt i 2. trekk.

Forspill (= trekk som utføres i diagramstillingen):

1. –, Db8, 1. –, Dc8 og 1. –, Dg3 2. Dxd5 matt.

Løsning:

1. Sxd5! (Truer 2. Dc4 matt)
1. –, Dg3† 2. Se3 matt
1. –, Dc8 2. Sc7 matt
1. –, Sf4 2. Txf4 matt.

Forsøk: 1. Txd5? (Tr. 2. Dc4 matt)
1. –, Db8† 2. Tb5 matt
1. –, Dc8 2. Td4 matt,
men 1. –, Sf4!

2. Hurtig-komposisjonsturnering:

Man komponerer under eksamensbetingelser, tid: 3 timer. Oppgitt tama: I en to-trekker er alle trekk sjakk!

Turneringsvinner ble denne oppgaven:

Josef Retter, Israel
1. pr. Hurtig-komp.turn. Budapest 1988

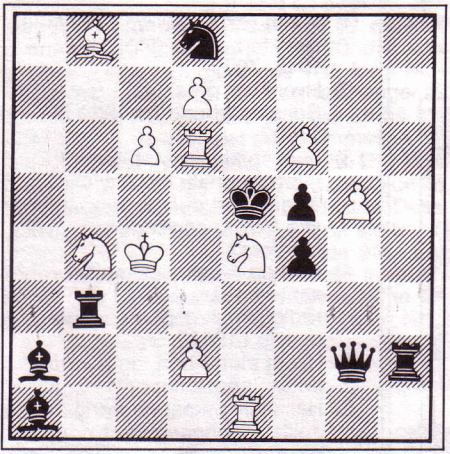

Hvit trekker og setter matt i 2. trekk.

Løsning: 1. Sc3†
1. –, De2† 2. Sd3 matt
1. –, De4† 2. Sd4 matt

Forsøk: 1. Sc5†?
1. –, De2† 2. Td3 matt
1. –, De4† 2. Td4 matt,
men 1. –, Te3†!

Jeg deltok selv i denne turneringen, og fikk etter en del strev til en ganske elegant oppgave med fire batterimatter i en kongestjerne. Den rakk ikke opp, men da jeg hadde ca. et kvarter igjen av betenkningstiden, forsøkte jeg å fremstille temaet i en miniatyr (= Max 7 brikker). Siste brikke kom på plass akkurat da Benkø gikk rundt og samlet inn produktene:

Roald Bukne, Dagbladets velkjente sjakkredaktør, er også en internasjonalt anerkjent problemforfatter. Men han dyrker gjerne brettspillets edle kunst, her med Willy L. Olsen som rådgiver.

Roald Bukne
3. ros. omt. Hurtig-komp.turn. Budapest 1988

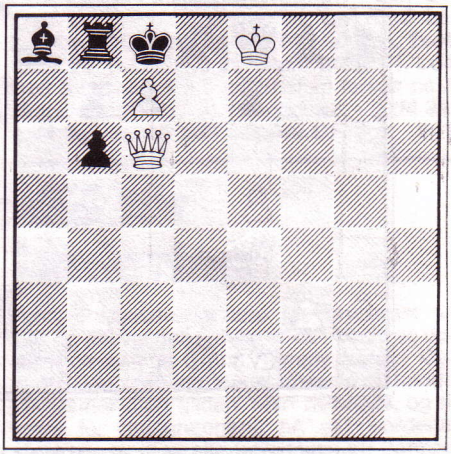

Hvit trekker og setter matt i 2 trekk.
a) Diagram b) Flytt Bb6 til a6

Løsning: a) **1. Dd7†**
1. –, Kb7† 2. c8=D/L matt
b) **1. Dd7†**
1. –, Kb7† 2. c8=S matt

3. ros. omt. ble en 12. plass av 50 innleverte problemer.

Det blir vanligvis ikke så mye vanlig sjakkspilling under disse møtene. Men i fjor under

tilsvarende møte i Graz, Østerrike, tilbød den engelske stormester Jonathan Mestel å spille simultan mot de som turde å stille opp. (Mestel er med på det engelske laget i løsningsturneringen). Da jeg i tidens løp har hatt moro av å spille med i simultan-matcher (bl.a. vinst mot Euwe i 1952, remis mot Averbach osv.) meldte jeg meg på her også:

Hvit: Jonathan Mestel
Svart: Roald Bukne

Åpning: Caro Kann

1. e4 c6 2. d4 d5 3. Sc3 dxe4 4. Sxe4 Lf5 5. Sg3 Lg6 6. h4 h6 7. Sf3 Sf6 8. h5 Lh7 9. Ld3 Lxd3 10. Dxd3 Sbd7 11. Lf4 Sd5 12. Ld2 Dc7 13. 0–0–0 e6 14. The1 0–0–0 15. c4 Sd5–f6 16. Dc3 Ld6 17. Se5 Lxe5 18. dxe5 Sg4 19. Lf4 f6! 20. Se4

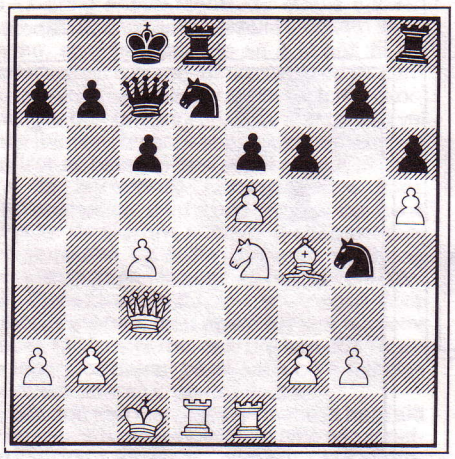

Mestel hadde vel tenkt seg at svart måtte svare 20. –, fxe5 eller 20. –, Sg4xe5 fulgt av 21. Sd6† osv. med fint spill for hvit.

20. –, Sdxe5! 21. Kb1

21. f3? vil jo besvares med 21. –, Sd3†! fulgt av Dxf4 osv.

21. –, Txd1† 22. Txd1 Td8 23. Td2 Txd2 24. Dxd2 Sxc4!

Bonde nr. 2!

25. Dc1 Sge5 26. b3 Db6 27. Dc3 Sa3† 28. Kb2 Sb5 29. Dd2 Sc4†! 30. bxc4 Sd6†!

Hvit ga opp, svart får igjen hvits Se4 og har to bønder over.

Hva vet DU om sjakk?

1) Hvem var president i Verdenssjakkforbundet (FIDE) i årene 1949–70?
2) Hvem var president i Sveriges Schackförbund fra 1939 til rundt 1960?
3) Hvilken kjent mann innenfor det internasjonale sjakkliv var i endel år gift med den svensk-amerikanske filmskuespillerinnen Viveca Lindfors?
4) Hvilken norsk sjakkspiller representerte våre farver i den første radiolandskampen som ble spilt, nemlig i 1947?
5) Hvem møtte han, og hvordan endte landskampen?
6) Har vedkommende norske radiospiller noengang vært norgesmester?
7) Hvilken åpning bærer navnet Albins Motgambit?
8) Hvilke to fremtredende OSS-medlemmer praktiserte alltid denne åpningen når de møttes i lynpartier med de riktige farver?
9) Hvor lenge var Mikhail Tal verdensmester?
10) Hvem regnes idag som Romanias sterkeste spiller?

Svarene finnes på side 23.

Jacques Mattson

Hilsen fra inspektøren

Det går mot slutten av mitt første halvår som inspektør, og det kan være på sin plass med en foreløpig oppsummering.

Jeg trives som inspektør. Og jeg håper at flest mulig er fornøyd med den jobben jeg gjør. Men jeg er ikke **bare** inspektør. Jeg er også leder i OSS Ungdom, og sist og dessverre minst, er jeg student. Derfor har jeg ikke alltid tid til å gjøre inspektørjobben slik jeg skulle ønske det.

Det er ikke min hensikt å overlate mine arbeidsoppgaver til klubbens **menige** medlemmer. Allikevel synes jeg det er naturlig å be alle å rydde opp etter seg når de forlater klubben. Kast krus og papirsøppel og sett tomme flasker i kassene ved brusautomatene. Det sparer meg for mye arbeid.

I løpet av et halvt år har vi hatt to innbrudd her. For ikke å friste innbruddstyver unødig, prøver vi å ha minst mulig penger i automatene. Det blir derfor vanskeligere å veksle penger. Prøv å ta med vekslepenger.

Til slutt vil jeg be alle som har noe å klage på når det gjelder inspektørjobben, om å si det til **meg** først. Jeg er mye i klubben, og hvis jeg ikke er i spillelokalene, er jeg sannsynligvis å finne i inspektør-leiligheten. Men vis respekt for søvnbehov og privatliv. Bank på og vent til jeg åpner – men gjør det **før** kl. 23.30 (og efter kl. 09.30). Vær ikke redd for å kontakte meg – jeg biter som regel ikke. Og husk:

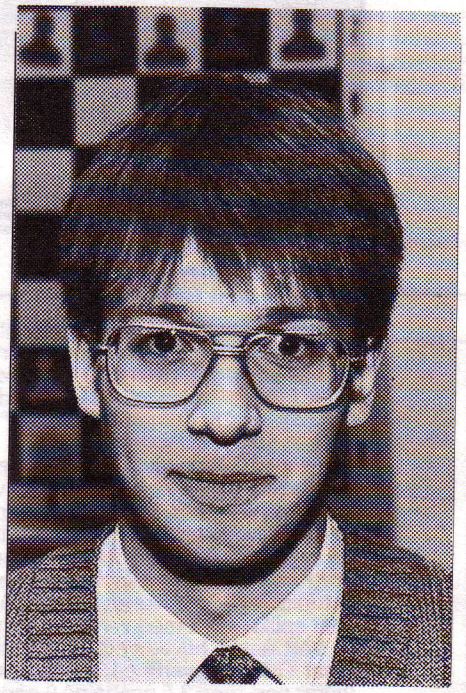

Jeg vil heller få litt kritikk enn å gå rundt å lure på hva folk synes om det jeg gjør!

Vennlig hilsen
Sverre Johnsen

Einar Gausel (t.h.) ble tilkjent IM-tittelen i Thessaloniki, og sammen med bl.a. Simen Agdestein kjempet han på Norges lag.

Lite å skrive hjem om fra Hellas

Dessverre kommer vi ikke bort fra at det norske olympialags innsats i Thessaloniki i Hellas var betydelig svakere enn ventet. En 43. plass for et herrelag som på forhånd var seedet som nr. 25, er intet "fall framåt" – det er bare et fall.

Selv vår egen stormester Simen Agdestein spilte neppe helt opp mot det vi vet han er god for. Naturligvis er scoren (8 poeng på 12 partier ved bord 1) meget aktverdig. Allikevel avga han både hele og halve poeng som vi tror han i toppform ikke hadde spolert. Men naturligvis går det ikke an å klage på en mann som spiller jevnt med verdenseliten.

Vårt annet hovedmedlem på herresiden, Einar Gausel, leverte en scoringsprestasjon under pari, med 3,5 poeng på 9 partier, og på 4. bord (endel partier på 3., ved opprykk på bordene). Vi tror han er god for adskillig mer enn dette. Men vi kan glede oss over at han ved kongressen ble utnevnt til Internasjonal Mester (IM). Hans fem(!) IM-napp ble m.a.o. godkjent, selv om ingen var tatt i Berger-turneringer, slik reglementet tilsier at iallfall ett av nappene skal være.

På damelaget gjorde vårt hovedmedlem Sylvia Johnsen (innbytter) et godt resultat med 4 poeng på syv partier. Vårt bimedlem Ingrid Dahl på bord 1 bekreftet at hun er av god internasjonal kvinneklasse, med sine 8 poeng på 13 runder. Alt i alt synes vi nok at damelaget tross alt forsvarte sin deltagerplass i Hellas, og at de som satte penger og prestisje inn på å få laget avgårde, fikk lønn for strevet.

Tilbake til herrelaget: De møtte i turneringens løp en blanding av hummer og kanari – mye kanari, men også endel hummer. Som helhet kan man si at motstanden var omtrent normalt for hva norske olympialag har hatt gjennom årene. På den bakgrunn er vi avgjort skuffet over innsatsen.

Jacques Mattson

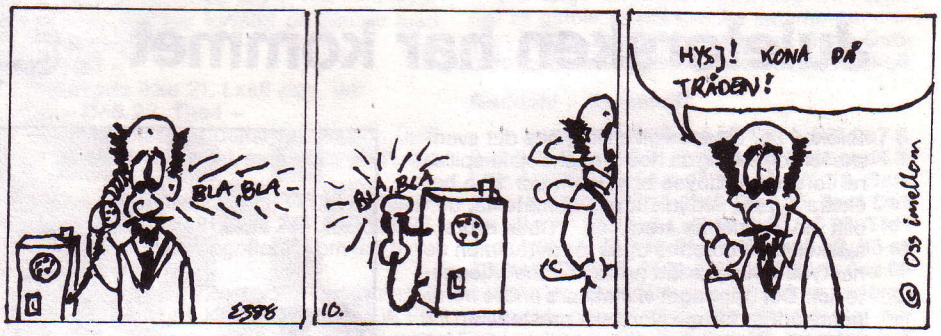

Dobbelt OSS-seier i O.M. for lag

Vår klubb gikk til topps i såvel O.M. for lag som O.M. for lag i lynsjakk. De to turneringene ble spilt i våre lokaler 3.–4. desember, med Ski Sjakklubb som arrangør.

I O.M. for lag, spilt som korttid, besto vårt seirende lag (OSS I) av IM Einar Gausel, Erling Kristiansen, Steinar Lindblom og Willy L. Olsen. Laget avga bare to poeng – det ene ved at Øystein Dannevig på OSS II vant over Kristiansen – det andre fordi en av spillerne måtte hjem til middag og ga w.o. Da var mesterskapet allerede sikret.

Nr. 2 ble OSS II (Tor Ånstad, Øystein Dannevig, Rolf Baastad og brødrene Wrangell), som dermed sikret oss dobbeltseieren.

Gausel, Lindblom, Olsen og Henrik Wrangell tok alle premie som toppscorer på respektive bord.

I O.M. i lyn var det OSS I-laget Einar Gausel, Viggo Guddahl, Willy L. Olsen, Widar Fossum og Gunnar Stake Larsen som sikret oss seieren. Gausel og Olsen ble dermed dobbeltmestere. I begge mesterskap var OSS-seieren, med respekt å melde, temmelig overlegen.

Willy L. Olsen spilte på det vinnende OSS I i begge mesterskap, og det gjorde også Einar Gausel.

OSS stiftet 1884

Nybarbert og fin:

Juletorsken har kommet

Torsken har en spesiell stilling hos det svenske folk og særlig da hos svenske sjakkspillere. Torsken fordøyes som kjent der som her ekstra hyppig ved juletider, i så måte har den blitt en kulinarisk tradisjon. "Söta brors" sjakkspillere utsettes også for dette, men de har tydeligvis ikke fått nok av denne skjeggete fisk. Det oppdaget vi stakkars andre nordboere under forrige Nordiske mesterskap for skolelag. Svenskene gikk rundt og sa "Jag torskade" og "Jag torskade" hele tiden. Forklaringen var enkel, de trengte et kortere og mer kraftfullt uttrykk for "at gjøra bort sei", det fant man raskt ut med en titt på tabellen. Eftersom torsken er en utmerket og velbrukt matfisk og vi fortsatt skal holde oss på dypt vann, synes redaksjonen svenskene kunne kommet med noe mer originalt som "Jag druknade", "Jag krabbade" og "Jag humrade". Hvis en svenske skulle vinne kan man bruke mer sjeldne varianter som "Jag (f)laksade" og "Jag stenbet honom". Men dessverre er det ikke bare i Sverige denne torske-skikken har etablert seg, vi skal se på en feit fra Lofoten.

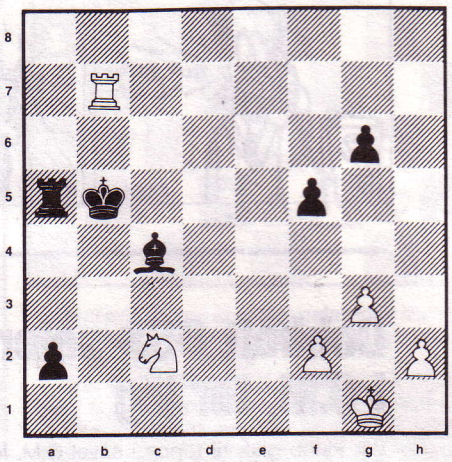

*I denne stillingen gikk en velkjent storfisk rett i garnet med: **7. Ka4!** Fiskeren fikk fangsten ombord og rodde det hele i land efter **1. – Tb4** matt.*

RATINGLISTEN

Her følger en ajourført liste (pr. 1. desember) over Elo-tallene til de av våre hovedmedlemmer som har rating over 1500.

Agdestein, Simen (2650), Øgaard, Leif (2412), Johannessen, Svein (2377), Tiller, Bjørn (2375), Gausel, Einar (2360), Agdestein, Espen (2353), Hoen, Ragnar (2347), Bjerke, Richard (2328), Vinje, Arne (2324), Wibe, Terje (2314), Elseth, Roar (2312), Kristiansen, Erling (2288), Moen, Ole Christian (2258), Hatlebakk, Einar (2232), Ulrichsen, Jarl Henning (2213), Semakoff, Aleks (2180), Liabøtrø, Pål Ole (2179), Heggheim, Bjørn (2159), Grønn, Atle (2156), Ofstad, Per (2150), Løken, Knut Ove (2119), Dannevig, Øystein (2096), Sande, Tommy (2056), Manne, Per (2044), Barda, Yngvar (2039), Sollid, Stein (2006), Ånstad, Tor (2002), Voll, Oddvar U. (1995), Larsen, Gunnar Stake (1974), Ilyes, Peter (1921), Dahl, Baard (1918), Østerberg, Hugo (1912), Sørseth, Gjermund (1899), Jakobsen, Kjetil (1874), Baastad, Rolf (1853), Svanholm, Børge W. (1839), Nordby, Arild (1826), Støre, Thor (1824), Wrangell, Henrik (1823), Bukne, Roald (1803), Nielsen, Børre (1799), Moe, Pål (1787), Andreassen, Truls (1758), Dyrdal, Idar (1757), Wrangell, Erling (1751), Stenersen, Gudmund (1706), Fyri, Tormod (1683), Johanssen, Tom J. (1680), Lowzow, Claus (1679), Moe, Anders (1663), Ristesund, Odd (1650), Dahle, Øystein (1604), Johnsen, Sylvia, (1597), Aas, Henrik (1597), Wibe, Per H. (1591), Teger, Egil (1572), Hauge, Hans A. (1548), Greipsland, Gjermund (1530), Jørgensen, Tom (1511).

Keepertabbe på midtbanen

En gang i min grønne ungdom leste jeg en artikkel om "sjakk og fotball". Den var underholdende nok. Og velskrevet syntes jeg også den var. Men jeg hadde en følelse av at den trakk visse paralleller litt langt. Jeg har aldri sett artikkelen igjen, men jeg mener å huske at den var skrevet av Jørgen Juve.

Sammenligningen mellom sjakk og fotball er ikke blitt mindre aktuell etter at Norges sterkeste sjakkspiller også er blitt landslagsspiller i fotball. Men som juniorleder i OSS, synes jeg det er viktig å minne om at det også er visse forskjeller mellom de to idrettene.

I årets klubbmesterskap fremkom følgende stilling mellom to av våre yngre medlemmer:

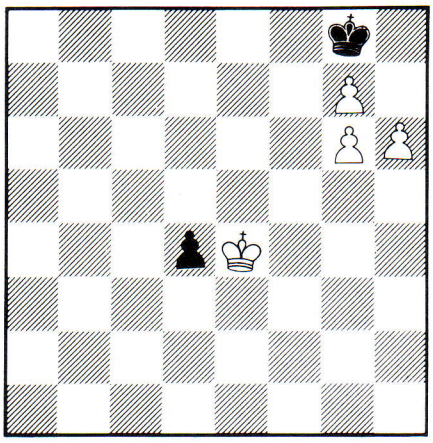

Det er fotballkamp, om noen sekunder vil dommeren blåse av for full tid. Stillingen er 0–0 og hvit har sendt hele laget i angrep i et siste desperat forsøk på å score. Til og med keeperen er ute på midtbanen. Men plutselig kontrer det sorte laget med et farlig langskudd: 1. – d3. Men keeperen er på topp: 2. Kxd3 ??? En imponerende refleksredning. Tilskuerne er målløse, det hele skjedde raskere enn øyet kunne oppfatte. I samme øyeblikk blåser dommeren kampen av – uavgjort, 0–0.

Sverre Johnsen

SVAR PÅ "Hva vet du om sjakk?"

1) Advokat Folke Rogard, Stockholm (1899–1973).
2) Som under 1.
3) Som under 1.
4) Einar Haave, Stavanger.
5) Bjørn Nielsen, Danmark. Haave og Norge vant.
6) Ja, Einar Haave vant NM i Drammen i 1954.
7) 1.d4 d5 2. c4 e5 osv.
8) Storm Herseth (hvit) og Willy L. Olsen (sort). Efter noen år stilte de like godt opp bøndene på d4 og c4, d5 og e5, før de begynte å spille.
9) I ett år, fra 1960 til 1961, da Botvinnik gjenerobret tittelen.
10) Stormester Florin Gheorghiu. Men Simen slo ham da de møttes i OL i Thessaloniki i november. Gheorghiu var forøvrig junior-verdensmester i 1963.

Nye medlemmer:

Vi ønsker følgende nye medlemmer hjertelig velkommen, og håper de vil like seg hos OSS:

Thomas Schamaun
Christian Harstad
Mark Breitenstein
Øivind Johansen
Andreas Grunde Rabben
Rune Steffensen
Farhouman Khouzoui
Benjamin S. Nedberg
Thomas Undseth
David Aleksander Hammerø
German H. Ortiz Springenfeld

CARO KANN FORSVAR:

Hvit: Øystein Dannevig, OSS.
Sort: Tore Andreas Bratvold, SK av 1911.
(Stjernen Grand Prix, 30 min. pr. spiller).

1. e4 c6 2. d4 d5 3. exd5 cxd5 4. c4 Sf6 5. Sc3 g6 6. cxd5 Lg7 7. Lc4 0–0 8. Sge2 Sbd7 9. Lb3 Sb6 10. Sf4 Lf5 11. 0–0 Tc8?!

Bedre er 11. – Le4?! 12. Sxe4 Sxe4 13. Df3 Sf6 ± ECO.

12. De2 Dd7 (Dd6) **13. Te1 Tfe8 14. h3 h5**

Et trist trekk å spille, men nødvendig ettersom sort må prøve å holde brikkene sentralisert.

15. Ld2 a6 16. a4 Dd6 17. a5 Db4

Klarer sort å bli aktiv?

18. Dd1! Sa8

Å nei da, men hvis Sc4 19. Ta4!

19. Ta4 Dd6 20. Df3 Sc7 21. Sfe2 –

Truer Lf4 Le5 Sg3 d6 osv., som er døden i bøtta.

21. – Sb5

Gjør den nevnte manøver vanskeligere for hvit. Hvis 21. – Tcd8 22. Lf4 Dd7 23. Le5 Sxd5 24. Sxd5 Sxd5 25. Lxg7 Kxg7 26. Sg3 Le6 27. Te5 (truer på h5) Sf6 (Th8, Se4†) 28. d5 Lxd5 29. Txd5 Sxd5 30. Sxh5 og vinner.

22. Lf4 –

Har hvit funnet en plan skal han følge den uansett hva sort måtte finne på! Det får heller være at det taper materiell. 21. Sxb5 er kjedelig, f.eks. 21. – axb5 22. Tb4 Se4 23. De3 Sxd2 24. Dxd2 Sa6.

22. – Dd7 23. Le5 Lh6 (?)

Løperen gjorde mer nytte på g7, men sort har det vanskelig. Sd6 måtte spilles.

24. Sg3 –

Hvit overså sorts neste trekk.

24. – Ld2 (vinner materiell) **23. Te3!**

Det eneste trekket; 25. Td1 taper offiser etter Lxc3.

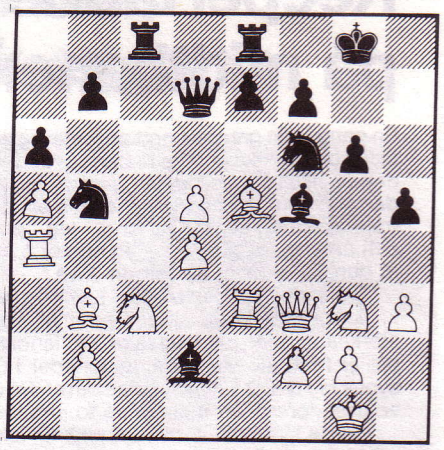

25. – Lxe3 26. fxe3 Sxc3 27. bxc3 Txc3 28. Tb4 –

Truer La4, d6 og Df4.

28. – Ld3

28. – Lxh3!! gir kjempespill.

28. – Txb3 29. Txb3 Dxd5 var også en mulighet, f.eks.: 30. Dxd5 Sxd5 31. e4 f6 32. exd5 fxe5 33. Sxf5 gxf5 34. dxe5 med trolig vunnet sluttspill for hvit.

29. Df4 Kg7 (hindrer Dh6) **30. d6 Lb5 31. Dg5 –**

31. Se4 Tc1† 32. Kh2 Df5; 31. dxe7 Dxe7 32. Se4 vinner; 32. – Tc6 33. Ld5 Tc1† 34. Kh2 Tf1 35. Lxf6 Dxf6 36. Sxf6 Txf4 37. Sxe8 Kf8 exf4.

31. Sxh5 vinner også, men jeg hadde litt dårlig tid.

31. – Kh7

Eneste måte å "dekke" h5 på.

32. dxe7 Sg8 33. Lxf7 Ld3 34. Sxh5 Dxe7 35. Lxg8† Kxg8 36. Sf6† Kf7 37. Tb2 Lf5 38. e4 og hvit vant. **1–0**

Kommentarer ved Øystein Dannevig.

Kryssord for åndseliten

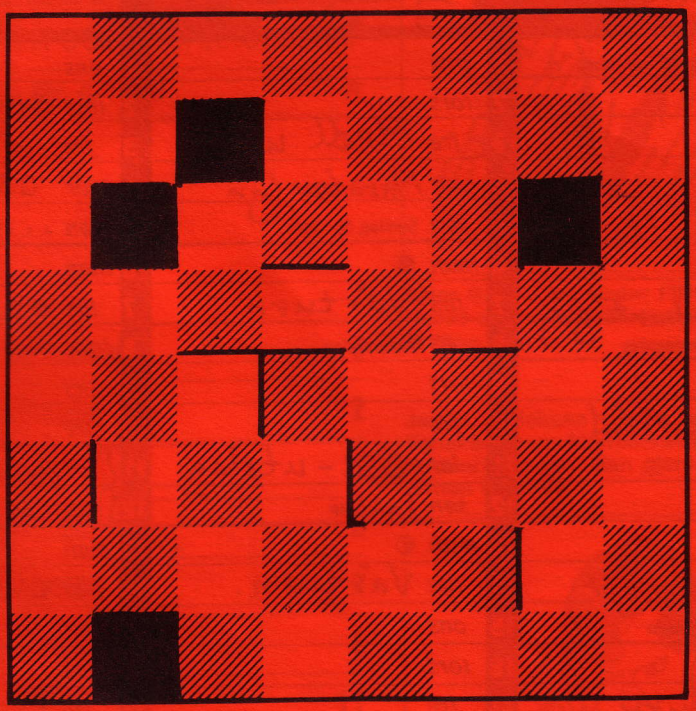

Vannrett:

a8-h8 : Egen klubb og egen gambit
a7-b7 : Dansk elv før 1960
d7-h7 : Konsertsats
c6-f6 : Engelsk fottøy
a5-h5 : Slik bør man ofte spille
a4-c4 : Slapp Fyri iår
d4-h4 : Har plass ved Bislett
b3-d3 : Amputert storby
e3-h3 : Kan man komme ut å kjøre med
a2-f2 : Sted i Trøndelag
g2-h2 : Kan avlegges
c1-h1 : Bør man gjøre mellom variantene

Loddrett:

a8-a1 : Kan denne kryssordoppgaven være
b8-b7 : Først og sist i en gruppe
b5-b2 : Den omvendte øyboer
c6-c5 : Spe på med bønner
c4-c1 : Svakere enn Larsen
d8-d6 : Styre
d4-d1 : Temmelig korket
e8-e1 : Turnering på flatmark
f8-f5 : Mot
f4-f1 : I Nixons hjulspor
g8-g7 : 4450, nesten midt i rosenes by
g5-g1 : Haugestøls mål
h4-h1 : Slutt

1989

Januar

1	søn	Nyttårsdag (Jesu navnedag)
2	man	
3	tirs	
4	ons	
5	tors	
6	fre	
7	lør	● NM hurtigsj.
8	søn	Kristi åpenbaringsdag
9	man	
10	tirs	Styre + råd
11	ons	
12	tors	
13	fre	
14	lør	◐ OSS-lyn
15	søn	Vingårdssøndagen
16	man	
17	tirs	Vårturn.
18	ons	
19	tors	Styremøte
20	fre	
21	lør	Østlandsserien
22	søn	Sømannssøndagen
23	man	
24	tirs	Vårturn.
25	ons	
26	tors	
27	fre	
28	lør	OSS-handicap
29	søn	Kristi forklarelsesdag Moss GP
30	man	◑
31	tirs	Vårturn.

Februar

1	ons	
2	tors	
3	fre	Medl.møte
4	lør	Maratonlyn
5	søn	Søndag før faste
6	man	●
7	tirs	Vårturn.
8	ons	Askeonsdag
9	tors	
10	fre	
11	lør	OSS-utslag
12	søn	1. s. i faste
13	man	◐
14	tirs	Vårturn.
15	ons	
16	tors	
17	fre	
18	lør	Østlandsserien
19	søn	2. s. i faste
20	man	○
21	tirs	HARALD Vårturn.
22	ons	
23	tors	
24	fre	
25	lør	Strømmen GP
26	søn	3. s. i faste
27	man	
28	tirs	◑ Vårturn.

Mars

1	ons	
2	tors	Styremøte
3	fre	
4	lør	OSS-lyn
5	søn	4. s. i faste
6	man	
7	tirs	● Vårturn.
8	ons	Den intern. kvinnedagen
9	tors	
10	fre	
11	lør	Østlandsserien
12	søn	Maria budskapsdag
13	man	
14	tirs	◐ Vårturn.
15	ons	
16	tors	
17	fre	Påskemøte
18	lør	
19	søn	Palmesøndag OSS GP
20	man	— · —
21	tirs	— · —
22	ons	○
23	tors	Skjærtorsdag Hurtig GP
24	fre	Langfredag — · —
25	lør	Påskeaften
26	søn	Påskedag, Sommertid start
27	man	2. påskedag
28	tirs	Follo cup
29	ons	
30	tors	◑ Åpne NM
31	fre	